

3 Днем Великої Перемоги!

Слова зникають, написане — залишається

НОВИНИ

Городнянська міськрайонна газета

Городнянщини

Заснована 4 травня 1917 року

№37-38 (11059-11060)
П'ЯТНИЦЯ, 4 ТРАВНЯ 2012 РОКУ

Слухайте городнянські новини періодично по обласному радіо «Сівер-центр» на першому каналі Національного радіо України на хвилях 69,47 мега-герц – щодня о 8 год. 10 хв., 18 год. 10 хв.

95 років тому вийшов перший номер Городнянської газети

Шановні працівники і ветерани газети «Новини Городнянщини»!

Прийміть щирі вітання з нагоди 95-ої річниці заснування вашого видання. Починаючи з травня 1917 року, районна газета, долаючи складності і випробування, крокує разом з жителями Городнянщини. Упродовж цих років залишаються незмінними її наближеність до життя та різнобічне висвітлення трудових буднів і свят регіону, важливих подій в Україні та світі.

Новини рідного краю жителі як райцентру, так і найвіддаленіших сіл черпають зі сторінок шанованого районного видання. Ви – на передовій забезпечення конституційного права людини на об'єктивну інформацію. Велика заслуга в цьому редакційного колективу газети на чолі із Заслуженим журналістом України Леонідом Якубенком. Завдяки щоденній копійчій роботі журналістів різних років і поколінь, всього трудового колективу, «Новини Городнянщини» мають своє власне обличчя, улюблене і пізнаване тисячами жителів району. Бажаю вашому виданню і надалі залишатися популярним і потрібним, колективу – добра і здоров'я, творчої наснаги та нових успіхів, а шанувальникам газети – гарних новин і цікавих зустрічей на сторінках своєї «районки».

Великих тиражів, актуальних та змістовних матеріалів вашому виданню, широкої читачкої аудиторії!

З повагою
Голова обласної державної адміністрації **В.ХОМЕНКО.**

Шановні працівники, ветерани і читачі газети «Новини Городнянщини»!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди поважного ювілею вашого видання!

95 років – це майже століття історії журналістської спільноти Городнянського краю, в основі цінностей якої шана і любов до рідного слова, людини й Батьківщини.

Завдяки професіоналам, які працювали і працюють у редакційному колективі протягом багатьох років, газета здобула серед жителів району визнання і повагу.

Переконаний, що ми і в подальшому об'єктивно, цікаво і правдиво висвітлюватиме події та факти життя Городнянщини.

Від імені обласної ради сердечно бажаю вам міцного здоров'я і благополуччя, успіхів і плідних, творчих здобутків на професійній ниві!

З повагою голова обласної ради **А.МЕЛЬНИК.**

Колективу міськрайонної газети «Новини Городнянщини», авторському активу та читачам!

Від імені районної державної адміністрації та районної ради прийміть найщиріші вітання з поважним ювілеєм – 95-ю річницею від дня заснування видання!

Зміни в суспільно-політичному житті країни породжують нові виклики часу, але, пройшовши великий історичний шлях і серйозні випробування, газета та її трудовий колектив залишилися вірними славним традиціям журналістської ниви.

Міськрайонна газета «Новини Городнянщини» – це індикатор суспільно-політичного медіа-простору району. Неупередженість поглядів, об'єктивність та незалежність оцінювання подій і фактів – це основні показники професійності редакційної політики газети.

За час свого існування видання гідно берегло та примножувало кращі ідеали людських цінностей, формувало свідомість громадянина, його характер, поведінку, вчинки, активну життєву позицію.

Бажаємо вам, шановна редакція «Новин Городнянщини», подальшого процвітання та злагоди. Маємо надію, що ви й надалі будете завжди на передовій у боротьбі за правду, об'єктивність та справедливість.

Процвітанню вашої газети! Широкого кола шанувальників та високих тиражів!

В. ЧЕРНОМАЗ. **Г. ПРИМАК.**
В.о. голови райдержадміністрації. Голова районної ради.

Шановний колектив редакції газети «Новини Городнянщини»!

Прийміть мої найщиріші вітання з 95-ю річницею вашої газети!

Сьогодні, коли наше життя переповнене інформацією, важко переоцінити вплив друкованого слова на процеси, які відбуваються у суспільстві.

За 95 років на шпальтах газети відобразилася вся історія Городнянщини. І сьогодні ваша газета продовжує жити справами та турботами мешканців району.

Професіоналізм, з яким ваш колектив підходить до випуску кожного номера, підтримує читачський інтерес до газети. «Новини Городнянщини» завжди цінували за увагу до людей, об'єктивність і професіоналізм. З вашою допомогою реалізуються головні свободи – слова, совісті, свобода вибору.

Нехай і далі будуть чесними, людяними та талановитими ваші журналістські роботи. Бажаю вам подальшого процвітання, стабільності і нових творчих досягнень. Всім співробітникам газети – здоров'я, щастя, оптимізму, цікавої і плідної роботи, творчої наснаги і нових читачів.

З повагою Ігор **РИБАКОВ,**
народний депутат України, голова фракції «Реформи заради майбутнього».

Шановні працівники редакції газети «Новини Городнянщини», її читачі, жителі району!

Прийміть мої щирі вітання з нагоди 95-річчя заснування городнянської газети. Широко бажаю, щоб кожен її новий номер, кожна сторінка і кожне слово відтворювали правду нашого життя, життя простих трудівників вашого краю.

Славну історію Городнянщини неможливо пізнати без районної газети. Взятиши на себе

відповідальну і значиму роль літописця, це видання понад сімдесят років виконувало й місію колективного агітатора, пропагандиста й організатора мас, пліч-о-пліч з комуністичною партією боролась за втілення в життя кращих ідеалів людства. Воно зафіксувало найвидатніші події, бойові і трудові подвиги людей, підтримувало і розвивало кращі традиції. Газета активно утверджує велич і красу братерства і дружби народів. В умовах незалежності України «Новини Городнянщини» зберігають відданість трудовому народові, вірність ідеалам свободи, справедливості і гуманізму.

Бажаю газеті високих тиражів, її читачам – усім жителям Городнянщини доброго здоров'я, оптимізму, добра та благополуччя.

Широ – В.ЛЕЩЕНКО,
народний депутат України, перший секретар Чернігівського обкому Компартії України.

Слово, яке залишається з нами

Городнянській газеті сьогодні 95 років. Думаю, шановні читачі, цією датою багато сказано. Вік солідний, поважний. Це одне з найстаріших видань такого типу на Україні. І марно сподіватися, що який-небудь сучасний засіб масової інформації «дожене чи обжене» нас у стрімкому літописному процесі. Новоявлені дослідники в особі вагомих підшивок городнянської газети, які зберігаються в архівах, мають неопіненне джерело історії повіту і району. І в цьому найперша значимість тієї творчої роботи кількох поколінь журналістів, які збирали, осмислювали і клали факти, події, імена на газетні сторінки.

Різні були назви у газети в різні епохи. Заснована як «Известия Городнянского уездного Исполнительного комитета», вона охоплювала політичну, економічну і літературну сфери нашого життя. Трохи згодом вона виходила під назвами «Знамя Советов», «Комунар», а як тільки Червона Армія визволила наш район від німецько-фашистських загарбників, вже в жовтні 1943 року вона під назвою «Вперед» заклала і згуртувала працюючу на відбудову поруйнованого господарства. Потім іменувалась «Колгоспний промінь», «Сільські новини», а з 1987 року – «Новини Городнянщини».

В нових умовах розвитку електронних засобів масової інформації та комунікацій наше видання зайняло свою нішу в інформаційному просторі і продовжує виконувати суспільні функції.

Щоб мати уяву про газету, її треба насамперед передплачувати і читати, бути її автором. У всі роки і періоди навкожного нашого видання гуртувались кращі літературні сили району, десятки нелітераторів, які привносили на сторінки життя з самої гущі народу.

З вдячністю називаю талановитих працівників редакції

газети, які віддали їй по 25-40 років. Це І.М.Коновал, І.Г.Зацаринний, О.І.Седень, Т.К.Третяк, В.В.Манич, А.С.Фавцова, І.І.Ушета, Л.Б.Серебряков, позаштатні автори М.П.Таратин, С.С.Сахон, С.Б.Крутік. А ветерани журналістської праці І.П.Дудко та М.К.Єрмоленко, вийшовши на заслужений відпочинок, і тепер допомагають молодому поколінню газетарів писати літопис сучасності.

Сьогодні наклад газети становить 5 тисяч примірників. Звичайно, читають її значно більше людей. І межі збільшення популярності таким тиражем не обмежені. Напередодні 95-річчя газета змінила своє раніше «похмуре» обличчя – половина її сторінок стала кольоровими. І наш редакційний колектив широко вдячний поліграфічно-видавничому комплексу «Десна» за те, що допомагає робити її привабливою.

Можна багато цікавого почерпнути з історії видання, розповісти, наприклад, про те, як редакція газети проводила акцію по укладанню списків городнянців, які захищали і вивозили Вітчизну в роки Великої Вітчизняної війни, пожертвували своїм життям заради Перемоги над ворогом, як газета збирала пожертвування на ті 11 гранітних стел, що обступили постать Скорботної матері в сквері Городні. Нагадаю про нагороду газеті – за участь у конкурсах, фестивалях і головну серед них – Грамоту Президії Верховної Ради Української РСР. Є про що згадувати. І нам не гоже щось викреслювати чи переінакшувати в історії. Як було – хай так і буде.

Основний засіб у журналістів – це слово. Воно діє, не зникає, написане залишається з нами. Тож будьмо, шановні читачі, вірними нашому виданню, якому сьогодні 95. Дивімося і в завтра, де вже висвічується й сторіччя, будьмо оптимістами.

Л.ЯКУБЕНКО.
Редактор газети.

Святкування Дня Перемоги у Городні

09.30 год. – збір ветеранів Великої Вітчизняної війни, керівників установ, підприємств, організацій, представників громадськості та політичних партій біля приміщення райдержадміністрації.

10.00 год. – святкове театралізоване дійство біля Меморіалу «Скорботна мати». Покладання квітів. Поминальна панaxида по загиблих у роки Великої Вітчизняної війни.

11.00 год. – конкурс малюнків на асфальті (біля приміщення центру соціальних служб для дітей сім'ї та молоді).

12.00 год. – спортивні змагання з масових видів спорту на міському стадіоні.

ПОГОДА

Число	4	5	6	7	8
Температура:					
вдень	+26	+28	+27	+24	+21
вночі	+17	+17	+17	+12	+13
Напрямок вітру	Сх	Пд-з	Пд	Зах	Пн
Опади	☀	☀	☀	☀	☁

ПИСЬМА ІЗ
ДАЛЕКА

О рoднoм гoрoдe с любoв'ю

Оказується, не так-то просто на склоне лет своїх написати очерк о родном городе. Да ещё если этот город — Городня Черниговской области. Утопающий в зелени лип, акаций, клёнов, тополей и фруктовых садов. Речка Чибриж. Красавица Троицкая церковь. За церковной оградой белые ангелы-памятники в тени деревьев. Всё это в двух шагах от переулка Шевченко, дома 2, в котором мои родители снимали квартиру.

В пору моего детства был расхожим запусченный не знаю уже кем афоризм: «У нас петухи на три республики поют».

И три пушки, подаренные императором Петром Первым в честь празднования им тезоименитства в Городне по пути после Полтавской баталии в Санкт-Петербург, — этим фактом тоже гордились городнянцы.

Городнянцы говорили на особом диалекте, смеси языков трёх сопредельных республик. Колхоз в Городне назывался «Третий Интернационал». Районная газета — «Комунар». Так что с точки зрения того времени с идеологией было всё в порядке. Даже церковь снесли в порядке насаждения атеизма. Я был в толпе зевак, когда этот вандализм начался.

Если, идя по тротуару по улице Черноуса, вы увидите поставленный на ребро кирпич — это тот самый, из разрушенного храма, использованный для мощения тротуара.

Мой отец — коренной городнянец. Все его предки были лицами духовными. В пору моего раннего детства родители работали в колхозе. Мама — в огородной бригаде, папа пас колхозное стадо. Впоследствии папа перешёл на работу в заготконтору, а мама — в книжный магазин. Папа был знаком со многими жителями города. Некоторые знакомства в ту пору не поощрялись. Из «бывших» в Городне жили братья Расинские, полковник и священник, сёстры Орбелиани.

В годы репрессий конца 30-х годов «бывших» не сажали. Врагами народа объявляли различных руководителей, о чём публиковала газета «Комунар».

Интеллигенцию города представляли учителя и врачи. Из популярных в Городне врачей в моей памяти сохранилась фамилия доктора Сибирякова. И, конечно же, целая плеяда учителей нашей школы. Получив образование в школе с

украинским языком преподавания, большинство её выпускников успешно поступали в ВУЗы на территории Российской Федерации. Я не называю фамилий учителей — на высланной мною в прошлом году в адрес газеты фотографии нашего 5-го выпуска 1941 года есть их фамилии. Но об одной городнянской учительнице я расскажу. Её имя — Зоя Константиновна Краснопольская. Она вместе с двумя племянницами жила в том же переулке Шевченко, в последнем доме на четной стороне. Племянницы любили играть со мной, как с куклой, научили меня читать и считать. Зоя Константиновна уговорила моих родителей отдать меня в школу не в восемь, а в семь лет. Взяла меня за руку и лично привела в школу № 1 (в здании бывшей мужской гимназии), сама усадила меня за парту.

С пятого класса я учился в средней школе № 2. Подружился с Вульфом Бомштейном, братьями Тимофеем и Фёдором Меженными, Колей Ермаком. На нашей улице Петровского заводилой был Колка Гнучевский, а вместе с Виталиком Плоским, братьями Пономаренко и братьями Бомштейнами организовали однажды товарищеский матч по футболу против футболистов — пацанов из хутора Алёшинского. Победила гроза. Мы попали под ливень.

Вместе ходили купаться на «копанку» — в верхнем течении Чибрижа. Вместе по вечерам распевали песни. Я вспоминаю, как июльскими вечерами, после заката солнца, доносились с ближних околиц хоровое пение украинских песен. Чаще всего звучала песня о Кармелюке.

Так прошла моя юность в родном городе. Выпускной вечер, напутствия учителей, прогулка по родному ночному городу по улице Черноуса до пушек... Немецкие солдаты в это же время расчехляли пушки для удара по Советскому Союзу.

О выпускниках нашей школы.

Вадим Сибиряков — участник финской компании и Великой Отечественной войны. После войны был Начальником физподготовки Вооружённых сил СССР.

Во время и после войны я встречался с Петром Ерёменко, который служил в эскадрильи Северного флота. С Павлом Савосто, который воевал в партизанском отряде. Много раз был ранен и контужен.

Полковника Ивана Короткого встречал на военных учениях. Тимофея Меженного в должности зам. начальника отделения Львовской железной дороги я встретил в г.Ровно. К 60-летию Победы был издан сборник «Калифорнийцы — участники Великой Отечественной войны». В сборнике упомянуты три ветерана, уроженцы Городни. В их числе украинский поэт Абрам Кацнельсон. Проживая в США, поэт печатал в русскоязычной прессе новые стихи на украинском языке. В Сан-Диего жил ветеран, младший брат моего друга Наум Бомштейн с супругой, моей одноклассницей Марией Рахленко.

Я бывал во многих прекрасных городах, теперь живу в двадцати минутах езды от мировой туристической мекки. Но только лишь упоминание слова «Городня» вызывает настоящее ностальгическое чувство. Пользуясь случаем, поздравляю тружеников газеты «Новини Городнянщини» с юбилеем. Успехов вам в вашем благородном труде.

Искренне ваш постоянный читатель Л.И.БРАЙНИН.
г. Лос-Анджелес, США.

НАШІ ІМЕНА

А починав він юнкором...

Михайло Кирикович Єрмоленко — людина землі і слова. Із солонівських ланів та лісів його журналістське слово — виважене і мудре, як і сама земля. Там воно проросло однієї весни і було пересажене на город біля маминої хати на солонівській Шатилівці. Білявий хлопчик Михайлик виростив його у кріпкий саджанець, а потім у могутнє дерево, як і сосна на перехресті двох сільських вулиць — Свято-Миколаївської (раніше Жовтневої) та імені Шатила.

Чи був у Городнянській районній газеті і «Деснянській правді» другий такий журналіст, щоб міг розгледіти так достеменно усі корені і наслідки якої-небудь проблеми села, як Михайло Кирикович?

Руки його запрацьовані, мозолясті від роботи, поінде темні від землі — селянські. Бачили і знають усіляку працю. Чи щось збудувати, чи виростити, чи навіть і великодню паску спекти — все підкоряється цим долоням.

Треба бачити, як легенько та впевнено тримають ті руки зелений стовбурець розсади, або погладжують, годують якусь худобу, присвічуючи посмішкою та добрим словом.

А потім ті ж руки беруть ручку і акуратними літерками рівенько складають слова у речення.

Михайло Кирикович чотири роки із своїх 74 на пенсії. Та скільки ж можна працювати у різних закладах — п'ятдесят років трудового стажу? І поштарем був, і завідувачим сільським будинком культури (тоді, до речі, багато доводилось танцювати та інших цій, подекуди нелегкій, хоч і веселій, справі навчати), і вчителем — теж був. А більше за все — журналістом. Ось і цієї весни не витримав. В улюбленого вчителя О.Я. Римара ювілей, 85-річчя.

— Ви ж про нього так не напишете, ви ж його так не знаєте, як я, — захвилювався Михайло Кирикович.

Полишив тимчасово свої сільськогосподарські клопоти та й поїхав у Мощенку. Написав статтю для «Новин Городнянщини»...

А починав свою журналістську діяльність ще піонером. Маленький Михайлик дуже старанно навчався (він усе в житті робить старанно та віддано — така вдача), писав вірші, відправляв їх у «Піонерську правду». Коли подорослішав,

написав і репортажі Михайла друкувала Городнянська районка. Вивчився у Ніжинському педагогічному інституті ім. М.В.Гоголя на біологічному — став Михайлом Кириковичем. Але не вчителем врешті решт, а журналістом. Його покликано слово, привело в кореспонденти. Наставником Михайла Кириковича став колишній редактор районної газети Іван Миколайович Коновал. А створювати макет газети навчав колишній партизан та працівник друкарні з великим досвідом — Федір Федотович Бєбко.

редактора у Городні. Запросили власним кореспондентом у «Деснянську правду». В його «кущі» було чотири райони — Городнянський, Щорський, Менський, а ще й Корюківський. У чотирьох районах він держав руку на пульсі, стежив за усіма головними подіями, висвітлюючи їх в обласній пресі більше 20 років. А потім знов повернувся у рідні «Новини Городнянщини».

І от що цікаво. Михайло Кирикович критичні статті писав часто й густо. Проте якось так вмів навести критику, що люди на нього образи не тримали. Бо важко знайти приводи проти правди, ввічливо та доказово висловленої. Тільки зітхали деякі керівники та чухали потилицю.

Сьогодні Михайло Кирикович весь у сівбі, городах та бджолах — весна прийшла. Скоріш, скоріш посіяти, посадити — хай росте, хай виросте, щоб було, щоб було чим пригощати родину. Бо на пам'яті голодне післявоєнне дитинство.

Великий трудівник, він завжди з незадоволенням поглядає на годинник — «О! Вже три години (чотири, п'ять) і день закінчується!» — «Та завжди ж яка година!» Ні, Михайло Кирикович запланував зробити те і те, а доба — така маленька, не хоче розтягуватися.

— Мені краще на покіс, ніж на танці, — одного разу, ще в молодості, поділився Михайло Кирикович із своїм однокласником.

Так, для нього покіс — свято. Тому й улюблена пісня у виконанні Миколи Росторгуєва та ансамблю «Любе» — «Покось».

Свого часу Михайлу Кириковичу неодноразово пропонували редакторські посади в інших районах. Не пішов. Не зміг жити далеко від мами Агафії Корнівни та сестри Марії в Солонівці. Вважав, що відповідальний за них, що постійно потребують його особистої допомоги. Немає давно мами, немає сестри... Проте при

будь-якій можливості — їде у Солонівку. Бо щасливий там. Земля, слово і діти — то три наймогутніші і найвеличніші річки океану його душі. І яка більша? Просто без однієї з тих річок зміліє океан. І ще очікують на своє втілення рядками на листі паперу розповіді Михайла Кириковича про Солонівку.

А. НЕМИРОВА.
На знімку: Михайло Кирикович ЄРМОЛЕНКО бере інтерв'ю у народного депутата України Нестора ШУФРИЧА.

Про обрану журналістську долю Михайло Кирикович не пошкодував жодного разу в житті. Мабуть, тому і надано було йому перемогу у номінації «За відданість професії» на обласному фестивалі представників ЗМІ «Золотий передзвін Придесення» у 2006 році, як і орден «Знак пошани».

Михайло Кирикович завжди писав багато, але дуже змістовно. Той самий випадок, коли словам тісно, а думкам — простору. Його слово — золоте. Став вже заступником

МАЙСТРИ

ФОТОРОМАНТИК З ГІТАРОЮ

Виставки картин місцевих художників – явище більш-менш звичне для Городні, а от фотовиставка – це, певною мірою, дивина. Тому галерея робіт фотохудожника Володимира Миколайовича Фаєвцова одразу ж привкувала увагу всіх небайдужих до мистецтва художньої світліни.

У кожного митця свій шлях до осмислення своєї справи, свого місця у житті. Для Володимира цей шлях розпочався з гітари.

– Я був першим, хто заспівав на Городнянському танцмайданчику. Разом із Анатолієм Душейком ми створили перший ВІА «РАДУГА», грали переважно на танцях. З тих пір мене всюди супроводжує гітара. Потім я практично не виступав зі сцени, та у колі друзів, для теплої компанії близьких людей, для себе, коли є натхнення, граю і співаю під гітару. Бо ніщо так не об'єднує, не нагадує, як теплі рядки душевних пісень.

Певно, саме такий настрій і був визначальним у житті фотохудожника. Бо як ще можна пояснити той романтизм, який гнав молодих і дужих хлопців світ за очі на будівництво по всьому безкрайньому Союзу?!

У 1975 році Володимир Фаєвцов вирушає на Крайню Північ, якій віддає 20 років свого життя. Спочатку механік, а згодом і капітан пароплаву річкового флоту «Головтюмень-нафтогазу», він бере участь в одному з найграндіозніших будівництв Радянського Союзу – нафтогазопроводу «Уренгой-Памари-Ужгород». Відпустки проводить у мисливській хатинці посеред тайги. Мабуть, тому північ, тайга, справжня чоловіча дружба і відчуття ліктя товариша ще довго тривожитимуть Володимира ностальгічними спогадами. «Тайга й понині кличе!» – зізнався він.

Красоти суворой природи, побут його підкорювачів і трударів, будні північних промислів – все це бачив Володимир Фаєвцов через об'єктив свого фотоапарату. Любителські зйомки переросли у роботи для преси, почали перемагати у виставках.

Перехід до професійної фотодіяльності починається закінченням Московської академії міжнародного співробітництва у 2002 році. Він багато і плідно працює для реклами, для Московського Дому Національностей, влади Москви. Бере

творчої фотографії. На думку російських мистецтвознавців, художник найкраще проявив себе у жанровій фотографії та натурному портреті. Найбільший його доробок – 40 робіт експонується у палаці Рум'янцевих-Паскевичів у Гомелі, ще більше – у приватних колекціях і галереях по всьому світу. Анонс однієї з фотовиставок дає таку оцінку: «Роботи Володимира Фаєвцова – це цілий світ, світ живий та динамічний, і в той самий час – спокійний і прекрасний».

Попри заслуги та визнання, митець залишився тим романтичним і трохи сором'язливим юнаком, який свого часу наважився «підкорювати» Північ. У спілкуванні з гостями його фотовиставки він щиро цікавився їхніми враженнями й уважно прислухався до коментарів. Юначим залишилося й ставлення до нового світового устрою:

– Сьогодні я громадянин Росії, вже два роки прописаний у Гомелі, а дружина у мене – городнянка. Власне, у Городні я вже майже живу, – посміхається Володимир і додає: – «Мой адрес – Советский Союз!». Цьому стану душі не можна зрадити.

П.ДУБРОВСЬКИЙ.

На знімку: Володимир ФАЄВЦОВ на власній фотовиставці та його фотознімки.

участь у численних регіональних і міжнародних фотовиставках. З 2004 року починає викладацьку діяльність в учбових закладах Москви, розробляє власний спецкурс «Основи художньої фотографії». У 2008 році Володимир Миколайович Фаєвцов стає переможцем Державного конкурсу «Кращі фотографії Росії» та почесним членом Міжнародної академії

ВІТАЄМО!

6 травня святкуватиме свій день народження щира душею і добра серцем жінка Любов Василівна **ВАСИЛИШИНА**. Дорогу іменинницю від усієї душі щиро і тепло вітає сім'я Дудко. Хай для Вас квітне білий цвіт, Збуваються усі найкращі мрії. Хай Бог посилає многа літ, Здоров'я, щастя, радості, надії.

3 травня відзначила свій ювілей кохана дружина, любя матуся, дорога бабуся Олена Петрівна **КОСТИРКО**. У цей святковий день, Коли настав твій ювілей, Ми від душі усі вітаєм, Здоров'я, радості бажаєм. Живи нам на радість у щасті та мирі, Хай Бог посилає здоров'я та сили. Хай доля дарує довгі літа, А в серці довіку живе доброта. **З любов'ю та повагою: чоловік, доньки, зяті, онуки Юра і Юля.**

7 травня святкуватимуть свої дні народження наші любя донька Олена Михайлівна **РЕБЕНКО** та дорога хрещениця Тетяна Василівна **КОВАЛЬ** з с. Лемешівки. Хай спокій і мир панують у ваших родинях, А щастя всміхається при кожній годині, Хай легко працюється, легко живеється, Все вміється, множиться і додається. Здоров'я міцного, удачі без краю Від щирого серця я вам бажаю. **З любов'ю: мама та хрещена Смикун Варвара Федорівна.**

Кредит безнал +НДС

Окна. Двери.

От производителя.

Выезд по району, доставка, монтаж – бесплатно! Самые низкие цены.
Тел.: 093-7879291, 067-9448017, (22) 937310.

ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПРОДАЄТЬСЯ:
– 3-кімнатна квартира, 8-й поверх з ремонтом. Тел. 096-7362652.
– 3-кімнатна квартира в центрі міста. Ціна 12000 у.о. Тел. 097-5965050.
– 1-кімнатна квартира у центрі міста. Тел.: 093-4421112, 097-6012747.
– будинок, 70 кв.м., в центрі міста, 7 соток землі, вода, газ, ванна. Тел. 096-5227683, 093-9201972.
– півбудинку з присадибною ділянкою по вул. Щорса, 98. Є газ, вода. Тел. 097-7652962.
– півбудинку в центрі. Тел. 096-7333953, 097-8497496.
– автомобіль „Opel-Kadett”, 1986 р.в., червоного кольору, у гарному стані, двигун-1,4, коробка – 5-тиступенева. Тел. 095-8672116, 2-57-95.
– трактор саморобний, дизель 4-циліндровий. Тел. 097-6529959.
– трактор. Тел. 096-8353096, 067-1448246, після 17.00 год.
– морозильні ларі на 400-500 літри, колишнього вжитку, стан добрий, ціна – 2500 грн. – 1 шт. Тел. 2-30-51.
– стінка довжиною 3,10 м, висотою 2,40 см.; стіл письмовий, колишнього вжитку. Тел. 096-9612398.
– трактори, преси, картопле- та зернозбиральні комбайни, саджалки, копалки, обприскувачі та інший сільськогосподарський інвентар з Польщі. **Запчастини.** Доставка. Тел.: (244) 4-42-35, 099-0487886, 096-2625220.
– робоча кобила 7 років. Тел. 098-0528756.
– молода корова. Тел. 2-50-78, 097-3388526.

НОВА ПОШТА

ЛІДЕР ЕКСПРЕС - ДОСТАВКИ

- найбільша мережа предствництв
- доставка вантажу за 1 добу
- доставка в будь-яку точку України
- доставка "Склад-Склад", "Двері-Двері"
- транспортні перевезення будь-якого вантажу
- щоденна доставка вантажу

Адреса: м. Городня, вул. Леніна, 3.
Тел. 063-1890505.

КУПУЄМО ДОРОГО

корів, коней, биків. Доріз цілодобово. Перевезення.
Тел.: 098-9719442, 097-6121023.

КУПЛЮ:

телят, корів, коней, лошат, свиней. Дорого. Доріз цілодобово.
Тел.: 067-8452878, 098-9842336.

Куплю корів, коней, телят, лошат, корів на молоко.

Ціни найвищі. Доріз цілодобово.
Тел.: 0(244) 2-93-00, 066-7493002, 098-5192982.

КУПУЄМО ДОРОГО

корів, коней, биків. Доріз цілодобово. Перевезення.
Тел.: 096-8510921, 068-1012868.

Якісні стоматологічні послуги

В новому сучасному стоматологічному кабінеті.

Досвідчені лікарі. Діє система знижок.
Звертайтесь за адресою: м.Чернігів, вул. Шевченка, 53. Тел. 0 (22) 937-810.

Бурення скважин діаметром труб 40-140 мм

Доставка и установка оборудования.
Тел. 093-2086870.

Бурення скважин на воду. Не нарушаем ландшафт.

Тел.: 050-4405549, 063-5963129.

Позика

на нерухомість, земельні ділянки, авто (різні марки), с/г техніку та її комплектуючі.
Тел. 063-309-91-71.

ЕЛЕКТРОВЕЛОСИПЕДИ

www.elektro-velosiped.narod.ru

МОТОЦИКЛИ ALPHA 110, ДЕЛЬТА 110.

Тел.: 066-2004999, 093-4556064.

Реалізуем плитку тротуарную, еврозаборы бетонные, дрова-обрезки. Доставка, вызов мастера на замеры.

Тел.: (04645) 2-60-06, (098)2182855.

"НОВИНИ ГОРОДНЯНЩИНИ" – міськрайонна газета Городнянського району Чернігівської області.

Реєстраційне свідоцтво ЧГ №305 від 16.04.2004р

СПІВЗАСНОВНИКИ: трудовий колектив редакції газети, Городнянська районна та міська ради, райдержадміністрація. Видавець – редакція газети.

РЕДАКТОР Л. ЯКУБЕНКО.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 15100, м. Городня, вул. Леніна, 10. **Телефони:** редактора – 2-12-70, кореспондентів – 2-12-95, з питань реклами – 2-47-00. **E-mail:** novgor@bigmir.net

Останній термін подачі реклами, вітань і т.ін. у номер – до 17 год. вівторка.

Газета виходить раз на тиждень: у суботу. **Передплатний індекс – 61453. Тираж у травні – 4816. Друк офсетний, обсяг – 1 друк. аркуш.** Газета набирається і верстається комп'ютерним способом у Городні, віддрукована у ПАТ ПВК «Десна» (м. Чернігів, проспект Перемоги, 62).

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв, інших даних та реклами несуть автори публікацій та рекламодавці. Редакція залишає за собою право редагувати або скорочувати тексти. Точка зору авторів може не співпадати з позицією редакції. Редакція не зобов'язана відповідати на листи або пересилати їх в інші інстанції.